

HIẾN KẾ VỚI ỦY BAN NHÂN DÂN TP. HỒ CHÍ MINH

GS.TS NGUYỄN VĂN ĐẠT

Việc khắc phục chống ngập của Thành phố như hiện nay là có nhiều cố gắng, song nên xem xét thêm những mặt sau đây để hoàn thiện, bớt tốn kém và có nhiều lợi ích.

1. Mục tiêu chống ngập như hiện nay là trước mắt hay cả lâu dài? Chi phí lớn có thể lặp lại không?

Sang năm 2018 trời vẫn mưa, triều cường vẫn có, thì có phải dùng bơm khổng lồ như hiện nay không?

2. Dự án từ chối xem nước mưa là “đối thủ” gây ngập cần phải chống hay đó là nguồn “tài nguyên” cần tích trữ và khai thác vào nhiều mục đích thay cho nước sinh hoạt đỡ tốn kém như:

- PCCC cho các Khu công nghiệp, khu chế xuất, khu dân cư, các quần thể cao ốc,... không phải dùng nước sinh hoạt.

- Nguồn tưới tiêu cho nông nghiệp ở vùng đai 4, vùng đai 2.

- Tạo các hồ chứa tích trữ, tạo mảng xanh đô thị (*Green Building*) - chế biến thành nước sinh hoạt góp phần thay cho việc khai thác nước ngầm cần phải cấm.

- Nguồn nước mưa tốt hơn nước sông dễ bị đe dọa bởi những xử lý chất thải lỏng của các nhà máy gần sông ngòi.

- 3. Ngoài hào ao và việc tích trữ bằng mạng ống

nhựa không cần đường kính lớn, vì khi trời bắt đầu mưa đã nạp tự động, nước vào ống nên chỉ cần D = 400 - 500mm, có tạo chênh lệch về cao trình để tự chảy xuôi, về nơi sử dụng hoặc tích trữ. Còn đối với triều cường có thể **tạo những hố ga lớn** và ống lớn hơn vì nước dâng cao hơn nhiều so với lượng nước mưa và hướng **chảy ngược** vào nội địa hoặc trữ vào các hố chứa.

Dùng mạng ống để tránh “**Kênh hở**” tốn đất và chỉ đặt hai bên đường để nước mưa dễ chảy vào ống từ các hố ga lớn đó.

Những khuyến cáo này không cần trở dự án hiện hữu mà chỉ là bổ sung cho giải pháp lâu dài, khi nghiệm thu đỡ tốn kém.

Ngoài ra, nó còn phù hợp với mọi nơi có cao trình nội địa thấp hơn nước biển không thể bơm ra biển và nước mưa có thể được sử dụng như trên.

Những khuyến cáo trên xuất phát từ phương pháp luận rằng:

3.1. Không làm ngược với hiện trạng gây tốn kém, như không thể bơm ra biển khi nội địa có cao trình thấp hơn.

3.2. Tùy xem nước mưa là “**đối thủ**” gây ngập trở thành “**tài nguyên hữu ích**” cho nhiều mục đích dân sinh.

3.3. Nước mưa được tích trữ và sử dụng theo từng khu vực có “**đồng đẳng gây ngập**” để tránh phức tạp về chênh lệch cao trình giữa các khu vực, khó xử lý.

3.4. Tạo được mảng xanh đô thị cần thiết theo chuẩn quốc tế về “**Green Building**”.

3.5. Không phải chỉ là “**sơ cứu**” mà là “**diều trị**” lâu dài về chống ngập; nơi ngập nặng được ưu tiên xử lý trước và rút kinh nghiệm dần.

3.6. Thành phố chủ động kinh phí theo thiết kế và tiến độ.

3.7. Thành phố có thể huy động nguồn vốn từ các đối tác liên quan, ví dụ:

- Đối với ống nhựa có thể huy động một phần sự đóng góp của nhà máy Nhựa Hoa Sen;

- Đối với PCCC, cao ốc có thể huy động từ các đối tác có thụ hưởng;

- Xử lý nước sinh hoạt có thể bán cho các đối tác sử dụng. Cấm ngặt khai thác nước ngầm.

- Sở NN và PTNT có thể huy động chi phí tưới tiêu...

- Công ty Cấp thoát nước có thể là chủ trì dự án về thiết kế quy hoạch và thi công.

Ở một số Thành phố, **Ngập** là bệnh trầm kha không thể giải quyết trong một thời gian ngắn và nhất là chỉ có tính sơ cứu, mà phải xuất phát từ phương pháp luận tự nhiên, biết khai thác thuận lợi, phải biết tận dụng để không gây cưỡng bức.

Ngập là bệnh nhiều năm nên phải xử lý theo thời gian và phải ít tốn kém nhất. Song, đúng như Phó Chủ tịch UBND thành phố Trần Vĩnh Tuyến đã nói đây chỉ là giải pháp trước mắt, nhưng nó cũng có cái giá của nó. □

TP. Hồ Chí Minh, ngày 9 tháng 10 năm 2017